

بررسی رابطه آموزش های کارآفرینی با مهارت و ایجاد اشتغال کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین مراکز آموزش فنی و حرفه ای استان خوزستان

علی کرم پور (نویسنده مسؤل)^۱

عبدالنبی سواعدی^۲

حسین عزیزی نژاد^۳

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی رابطه آموزش های کارآفرینی با مهارت و ایجاد اشتغال کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین مراکز آموزش فنی و حرفه ای استان خوزستان می باشد. پژوهش حاضر از نوع توصیفی- همبستگی می باشد. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه کارآموزان مراکز آموزش فنی و حرفه ای استان خوزستان بود که برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شد و 300 نفر محاسبه و از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای برای انتخاب نمونه استفاده شد. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه محقق ساخته که دارای 34 سوال که کلیه سئوالات و گویه های مرتبط در طول یک طیف 5 قسمتی از نوع لیکرت ارزش گذاری شده اند، استفاده شد. برای سنجش روایی طرح پرسش های مطرح شده، پرسشنامه در اختیار چند نفر از اساتید گذاشته شدند و با جمع بندی نظرات آنان سئوالات انتخاب شده، ویرایش گردیده و قابلیت اجرا را کسب نمودند. برای تعیین پایایی پرسشنامه تحقیق حاضر پرسشنامه ها در بین 20 نفر از آزمودنی ها اجرا گردید و پایایی پرسشنامه 0/93 درصد از طریق تکنیک آلفای کرونباخ بدست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش توصیف صفات کیفی به محاسبه درصد و توزیع فراوانی و درصد تجمعی، برای توصیف صفات کمی به محاسبه شاخص های مرکزی و پراکندگی (میانگین، انحراف استاندارد، خطای معیار میانگین، دامنه تغییرات، چولگی و کشیدگی) از نرم افزار SPSS پرداخته شد و برای تعیین نرمال بودن نمرات از آزمون اسمیرنوف کولموگوروف، برای همهی فرضیه ها با توجه به عدم نرمال بودن توزیع داده ها از آزمون یومان ویتنی استفاده شد. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که نقش آموزشهای کارآفرینی در ابعاد مهارت و ایجاد اشتغال کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. ولی نقش آموزشهای کارآفرینی در خلاقیت کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است.

کلید واژگان: آموزش های کارآفرینی، مهارت، اشتغال، کارآموزان، مراکز آموزش فنی و حرفه ای.

¹ دکتری مدیریت استراتژیک، رییس دانشگاه علمی کاربردی شوشتر، 09166162147 و karampour82@yahoo.com

² کارشناس ارشد نرم افزار، مدیرکل آموزش فنی و حرفه ای استان خوزستان، karampour82@yahoo.com

³ دکتری مدیریت استراتژیک، مدرس دانشگاه علمی کاربردی شوشتر و دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهلران، azizinejad@aut.ac.ir

Examine the relationship between entrepreneurial education and employment skills training centers and vocational trainees, entrepreneurs and non-entrepreneurs Khuzestan province

Ali karampour (Responsible Writer)¹
Abdenabi Savaedy²
Hosein azizinejad³

Abstract

The objective of this research was to examine the relationship between entrepreneurial education and employment skills training centers and vocational trainees, entrepreneurs and non-entrepreneurs in Khuzestan province. The research is a descriptive-correlational. The research population consisted of all students in technical and vocational training centers in Khuzestan province, which Cochran formula was used to determine sample size. and 300 were calculated and stratified random sampling was used to select samples. To collect data, were used a questionnaire with 34 questions that all questions and Likert-type items related across a spectrum of valuation are 5 parts. To assess the validity of the question posed, some of the teachers were given a questionnaire and a pluralization Selected questions and summarizing their views, modified and ability to execute respectively. To determine the reliability of the questionnaire research was conducted among 20 subject and reliability 93/0 percent was obtained through Cronbach's alpha technique. To analyze the data, qualitative characterization to calculate the percentage and frequency distribution and was used the cumulative percentage for quantitative characterization to calculate the central tendency and dispersion (mean, standard deviation, standard error of the mean, range, skewness and kurtosis) of SPSS software. And determine to normality of scores was used the Kolmogorov-Smirnov test, for all hypotheses with regard to the non-normal distribution of data, the U Mann Whitney test. The results showed that the role of entrepreneurship in the skills of entrepreneurs and non-entrepreneurs and self-employment is not different. The inscription of entrepreneurship in the creative entrepreneurs and non-entrepreneurs trainees is different.

Keywords: Entrepreneurial education, skills, employment, trainees, vocational training centers

مقدمه

امروزه یکی از ویژگی‌های مهم هر نظام اقتصادی در هم تنیدگی ساختارهای آموزش و اشتغال است، به عبارتی ارتباط ارگانیک کار و آموزش همواره در برنامه ریزی‌های اقتصادی و اجتماعی همزمان با یکدیگر در نظر بوده است. در واقع، هر آموزشی باید بازدهی یا توجیه اقتصادی داشته باشد که عالی‌ترین نوع آن ایجاد اشتغال متناسب با فراگیر است. بروز پدیده جهانی شدن در روند اقتصاد، افزایش رقابت‌های بین‌المللی و تحولات ناشی از توسعه و پراکندگی‌های جغرافیایی در بازار کار اهمیت نیاز به استراتژی سیستم آموزش را افزایش می‌بخشد. اکثر کشورها در اصلاحات سیستم آموزشی خود نسبت به گسترش آموزش‌های عمومی و دانشگاهی تمایل بیشتری نشان می‌دهند در حالی که آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در این

¹ Strategic Management Ph.D. President of the Shushtar elmi karbourdi University; 09166162147, karampour82@yahoo.com

² Master of Computer Science Intelligent Systems; Director General of Technical and Vocational Education in Khuzestan Province; karampour82@yahoo.com

³ Strategic Management Ph.D. Shushtar elmi karbourdi University teacher; And Islamic Azad University DEHLORAN azizinejad@aut.ac.ir

مقایسه جایگاه چندان با اهمیتی ندارند. بعلاوه در اکثر کشورها آموزش های فنی و حرفه ای بخشی از سیستم آموزش متوسطه و یا دانشکده هایی که فارغ التحصیلان آن بنا بر نوع تقاضای جامعه به دانشگاه راه می یابند، محسوب می شود. در این ارتباط آموزش های فنی و حرفه ای کشور به قصد ارتقای دانش افراد و ایجاد مهارت های لازم و به فعلیت درآوردن استعدادهای نهفته در ایشان تعلیم داده می شود و کارآموخندگان برای احراز شغل، حرفه و کسب و کار در مشاغل گوناگون آماده می کند و توانایی آنان را برای انجام کاری که به آنان محول شده است تا سطح مطلوب افزایش می بخشد. مطالعات نشان می دهند کارآفرینان به ویژه در ایجاد واحدهای اقتصادی کوچک و متوسط که به اشتغال زایی بالایی می انجامد، نقش کلیدی دارند. به عنوان نمونه می توان به وضعیت اشتغال در دهه ی 1980 در ایالات متحده اشاره کرد. طی دهه ی مذکور در این کشور تنها 5 درصد شرکتهای کوچک تازه تاسیس، حدود 77 درصد فرصتهای شغلی را ایجاد کردند. در حالی که در همین زمان 50 شرکت بزرگ بیش از 3/5 میلیون شغل را از بین بردند(نشاسته ریز، 1387، ص8). این تحقیق درصدد است تا نقش آموزشهای مهارتی در کارآفرینی کارآفرینان و غیرکارآفرینان مراکز آموزش فنی و حرفه ای استان اردبیل در ایجاد کسب و کار را روشن نماید.

تربیت نیروی انسانی مورد نیاز جوامع در قالب آموزش های فنی و حرفه ای از اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم مورد توجه بسیاری از کشورهای جهان قرار گرفت. در پی پیشرفت های علمی و صنعتی پس از جنگ جهانی دوم آموزش ها به طور بی سابقه ای گسترش یافت، تا آنجا که توسعه برنامه های آموزش فنی و حرفه ای، از اهداف ملی بیشترکشورها قرار گرفت و امروزه یکی از شاخص های موفقیت هر کشوری، توسعه آن در سه بخش صنعت، کشاورزی و خدمات محسوب می شود. توسعه این سه بخش نیازمند تربیت نیروی انسانی ماهر و کارآمد در زمینه های فنی و حرفه ای متناسب با بازار کار است (نویدی و همکاران، 1382).

از مهمترین نیازها برای پیشرفت یک کشور، توسعه آموزش های فنی و حرفه ای می باشد زیرا نیروی انسانی کار آموزده یکی از عوامل تعیین کننده در رشد و توسعه کشورها محسوب می شود. تشخیص کیفیت دوره های آموزشی و کارآموزی این مراکز از نظر کارآیی درونی و برونی به عنوان اولین گام برای کلیه ی دست اندرکاران، سیاست گذاران و برنامه ریزان نظام آموزش فنی و حرفه ای و تربیت نیروی انسانی حائز اهمیت است (مشایخ، 1386) بدون شک در نظر گرفتن احتیاجات جامعه، تاسیس مراکز فنی و حرفه ای دردی را دوا نمی کند، نکته اساسی این است که برنامه های تربیتی حرفه ای باید به موازت برنامه تربیت عمومی در دبیرستان ها گنجانده شود، و همچنین برنامه حرفه ای مانند برنامه عالی علمی باید اختیاری باشد (شریعتمداری ، 1388).

ابراهیم روابده (2010) در پژوهشی با عنوان رابطه بین آموزشهای فنی و حرفه ای و اشتغال در کشورهای کمتر توسعه یافته (اردن، عمان، اردنگ) انجام داده اند به این نتیجه رسیدند که: از طریق تعداد دانشگاه ها و افزایش آنها در چندین دهه گذشته ، که منجر به افزایش تعداد فارغ التحصیلان گردیده است، نرخ بیکاری هنوز هم بالاست که به بیشتر از 14 درصد نیز رسیده است. عزیزی(1382) در بررسی زمینه های پرورش کارآفرینی در دانشجویان سال آخر کارشناسی و کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی نتیجه گرفته است که بین متغیرهای اعتقاد به کنترل درونی، انگیزه پیشرفت، ریسک پذیری، استقلال طلبی و خلاقیت دانشجویان با کارآفرینی آنان رابطه معنی داری وجود دارد.

هزارجریبی(1382) نشان داد که بین کارآفرینی و دوره های آموزش مهارتهای فردی، انگیزه پیشرفت، ریسک پذیری، نیاز به موفقیت و خلاقیت رابطه معنا داری وجود دارد. (رقم رسمی 1999) نتایج تحقیق نشان داده اند که اکثریت فارغ التحصیلان دانشگاهی که وارد بازار کار می شوند مهارت های ضروری را برای ورود به بازار کار و مشارکت فعال و موثر طی نمی کنند در نتیجه به افراد بیکار می پیوندند. در برخی از رشته های تخصصی درصد بالای فارغ التحصیلان رشته های فنی که در این زمینه ها کار می کنند متناظر با آموزش و تخصص های آنها نمی باشد، بیشتر گلایه و شکایای دانشگاه حول محور ضعف فارغ التحصیلان در حوزه ارتباط ،خلاقیت، نوآوری و سطوح علمی می باشد (روابده ابراهیم، 2010). نتایج یافته

های پژوهش لینا (2011) نشان داده است که آموزش کارآفرینی به عنوان یکی از ابزارهای کلیدی برای افزایش گرایش کارآفرینی افراد مطرح شده است.

ویچی و میرزا (2009) رابطه‌ی میان آموزش کارآفرینی و متغیرهایی نظیر ضرورت برای دستیابی و تمرکز خود کارآمدی را بررسی کرده‌اند. آن‌ها دریافتند آموزش کارآفرینی دارای تاثیری مثبت بوده و این ویژگی‌ها و تناسب عمل را در هر زمان از آینده تقویت می‌کند. به علاوه تفاوت‌های عمده‌ای میان دانشجویانی که دوره‌های کارآفرینی را گذرانده‌اند با آنهایی که این دوره‌ها را طی نکرده‌اند وجود دارد.

یافته‌های پژوهش بوسما (2008) نشان داد است که آموزش کارآفرینی به عنوان یک موضوع ویژه‌ی پژوهشی مطالعه شده است و در الگوی مفهومی GEM نیز آموزش کارآفرینی به عنوان یکی از عوامل محیط کارآفرینانه در نظر گرفته می‌شود. به طور کلی این عامل بر سطح گرایش‌ها، فعالیت‌ها و اشتیاق کارآفرینانه اثر می‌گذارد.

با توجه به اینکه مطالعات کمی در این زمینه انجام شده است، لذا این پژوهش برآنست رابطه آموزش‌های کارآفرینی با مهارت و ایجاد اشتغال کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای استان خوزستان را بسنجد، از این رو در پژوهش حاضر سعی بر آن است تا نقش آموزش‌های مهارتی در کارآفرینی بین کارآموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین مورد بررسی قرارگیرد. لذا مسئله اصلی در این پژوهش به این صورت است که نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در کارآفرینی و ایجاد اشتغال کارآفرینان و غیر کارآفرینان متفاوت است.

در این پژوهش با توجه به موارد ذکر شده سوال‌های فرعی به شرح زیر می‌باشند:

- آیا نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در ابتکار عمل کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است؟
- آیا نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در قدرت تصمیم‌گیری کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است؟
- آیا نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در خلاقیت کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است؟
- آیا نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در ریسک‌پذیری کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است؟
- آیا نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در درگیر شدن در فرایند مستمر نوآوری کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است؟
- آیا نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در محدود نشدن به منابع موجود کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است؟
- آیا نقش آموزش‌های مهارتی کارآفرینی در توانایی رهبری کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است؟

روش‌شناسی

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از نوع توصیفی-همبستگی می‌باشد. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه کارآموزان مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای استان خوزستان بود که برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شد و 300 نفر محاسبه و از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای برای انتخاب نمونه استفاده شد. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه محقق ساخته که دارای 34 سوال که کلیه سؤالات و گویه‌های مرتبط در طول یک طیف 5 قسمتی از نوع لیکرت ارزش‌گذاری شده‌اند، استفاده شد. برای سنجش روایی طرح پرسش‌های مطرح شده، پرسشنامه در اختیار چند نفر از اساتید گذاشته شدند و با جمع‌بندی نظرات آنان سؤالات انتخاب شده، ویرایش گردیده و قابلیت اجرا را کسب نمودند. برای تعیین پایایی پرسشنامه تحقیق حاضر پرسشنامه‌ها در بین 20 نفر از آزمودنی‌ها اجرا گردید و پایایی پرسشنامه 0/93 درصد از طریق تکنیک آلفای کرونباخ بدست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش توصیف صفات کیفی به محاسبه درصد و توزیع فراوانی و درصد تجمعی، برای توصیف صفات کمی به محاسبه شاخص‌های مرکزی و پراکندگی (میانگین، انحراف استاندارد، خطای

معیار میانگین، دامنه تغییرات، چولگی و کشیدگی) از نرم افزار SPSS پرداخته شد و برای تعیین نرمال بودن نمرات از آزمون اسمیرنوف کولموگروف، برای همه‌ی فرضیه‌ها با توجه به عدم نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون یومان ویتنی استفاده شد.

جدول 1- توزیع نمونه آماری پرسشنامه‌های گردآوری شده پژوهش بر حسب جنسیت

189	زن	کارآموزان
111	مرد	
300	جمع	

جدول 2- توزیع نمونه آماری پرسشنامه‌های گردآوری شده پژوهش بر حسب کارآفرینی

80	کارآفرین شده	کارآموزان
220	کارآفرین نشده	
300	جمع	

یافته‌ها

در این قسمت پژوهش داده‌های گردآوری شده بوسیله آمار توصیفی و آمار استنباطی مورد تجزیه و بررسی قرار گرفت. ابتدا به بررسی نرمال بودن (با استفاده از آزمون کولموگروف - اسمیرنوف) آموزشهای مهارتی کارآفرینی با کارآفرینی و اشتغال با مولفه‌های آن (ابتکارعمل، قدرت تصمیم‌گیری، خلاقیت، ریسک‌پذیری، درگیر شدن در فرایند مستمر نوآوری، محدود نشدن به منابع موجود، توانایی رهبری) کارآموزان پرداخته شد. که نتایج نشان داد سطح معنی‌داری همه‌ی متغیرها 0/000 و کوچکتر از 0/05 می‌باشد، بنابراین با اطمینان 95 درصد می‌توان گفت متغیرها دارای توزیع نرمال نیستند. جهت انجام آزمون فرضیه‌های تحقیق، با توجه به نوع و مقیاس متغیرها از آزمون U مان ویتنی استفاده شد.

جدول 3- میانگین رتبه‌ها برای انجام آزمون ناپارامتریک U مان ویتنی

فرضیه	نام مولفه	تعداد	میانگین رتبه‌ها	مجموع رتبه‌ها
فرضیه اصلی	کارآفرین شده	80	189/77	15181/60
	کارآفرین نشده	220	165/43	36394/60
فرضیه اول	کارآفرین شده	80	186/36	14908/80
	کارآفرین نشده	220	194/40	42768
فرضیه دوم	کارآفرین شده	80	182/21	14576/80
	کارآفرین نشده	220	183/88	40453/60
فرضیه سوم	کارآفرین شده	80	177/20	14176
	کارآفرین نشده	220	189/59	41709/80
فرضیه چهارم	کارآفرین شده	80	195/52	15641/60
	کارآفرین نشده	220	169/71	37336/20
فرضیه پنجم	کارآفرین شده	80	199/22	15937/60
	کارآفرین نشده	220	177/86	39129/20
فرضیه ششم	کارآفرین شده	80	181/31	14504/80
	کارآفرین نشده	220	179/79	39553/80
فرضیه هفتم	کارآفرین شده	80	190/25	15220
	کارآفرین نشده	220	170/78	37571/60

جدول 4- نتایج آزمون Uمان ویتنی برای مقایسه نقش آموزش های مهارتی کارآفرینی و ابعاد کارآفرینی

فرضیه	نام مولفه	آماره Uمان ویتنی	آماره Z	سطح معنی داری
فرضیه اصلی	کارآفرینی	15297/50	-1/385	0/243
فرضیه اول	ابتکار عمل	16166	-0/568	0/754
فرضیه دوم	قدرت تصمیم گیری	16562	-0/190	0/632
فرضیه سوم	خلاقیت	14349	-2/325	0/016
فرضیه چهارم	ریسک پذیری	15090	-1/588	0/021
فرضیه پنجم	فرآیند نوآوری	160560	-0/190	0/984
فرضیه ششم	محدود نشدن	15876	-0/852	0/469
فرضیه هفتم	توانایی رهبری	16550	-0/202	0/550

همان طور که نتایج حاصل از بررسی جدول 4 نشان می دهد و با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/243، فرض صفر این آزمون رد نمی شود. به عبارت دیگر فرضیه اصلی رد می گردد، یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در کارآفرینی و اشتغال بین دانش آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. در فرضیه اول با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/754، فرض صفر این آزمون رد نمی شود. به عبارت دیگر فرضیه اول رد می گردد، یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در ابتکار عمل بین کار آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. در فرضیه دوم با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/632، فرض صفر این آزمون رد نمی شود. به عبارت دیگر فرضیه دوم رد می گردد یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در قدرت تصمیم گیری بین کار آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. در فرضیه سوم با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/016، فرض صفر این آزمون رد میشود. به عبارت دیگر فرضیه سوم تأیید می گردد، یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در خلاقیت بین کار آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است. در فرضیه چهارم با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/021 فرض صفر این آزمون رد میشود. به عبارت دیگر فرضیه چهارم تأیید می گردد، یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در ریسک پذیری بین کار آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است. در فرضیه پنجم با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/984، فرض صفر این آزمون رد نمی شود. به عبارت دیگر فرضیه پنجم رد می گردد، یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در درگیر شدن در فرایند مستمر نوآوری بین کارآموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. در فرضیه ششم با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/469، فرض صفر این آزمون رد نمی شود. به عبارت دیگر فرضیه ششم رد می گردد، یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در محدود نشدن به منابع موجود بین کارآموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. در فرضیه هفتم با توجه به مقدار سطح معنی داری 0/550، فرض صفر این آزمون رد نمی شود. به عبارت دیگر فرضیه هفتم رد می گردد، یعنی نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در توانایی رهبری بین دانش آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر به بررسی رابطه آموزش های کارآفرینی با مهارت و ایجاد اشتغال کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین مراکز آموزش فنی و حرفه ای استان خوزستان پرداخته است. بر اساس نتایج پژوهش حاضر، نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در کارآفرینی و اشتغال کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. بدیهی است برای فراگیر شدن فرهنگ کارآفرینی، باید تغییراتی در سیستم آموزشی و محتوای دروس مدارس و دانشگاهها داده شود و افرادی در رأس امور قرار گیرند که علاقه مند به ایجاد و توسعه فعالیتهای تولیدی بوده و شرایط مناسب را برای ظهور کارآفرینان را فراهم سازند. بنابراین

حرکت به سمت و سوی خلاقیت و نوآوری از طریق تعریف خوب، انعطاف پذیری، و روش شناسی دینامیکی قابل تغییر صورت پذیرد که برآورده کننده نیازهای بازار کار اشتغال و توسعه های آن در آینده می باشد. یکی از اساسی ترین مشکل کشور ما کمبود نیروی انسانی ماهر و یا حضور نیروهای غیر ماهر در عرصه های گوناگون صنعت می باشد. آنچه امروز کشورهای دنیا را از نظر پیشرفت از اهم متفاوت می سازد دارا بودن سرمایه های انسانی است.

بطور کلی مجموع این آموزش های مورد نیاز که بتواند نیازهای بازار کار را در زمینه های مختلف مرتفع کند تحت عنوانهای مختلفی نامگذاری شده است: معیارهای توانمندی، شایستگی کانونی، قابلیت اشتغال، مهارتهای اساسی. یافته های بدست آمده با تحقیقات قبلی (مک بناتین و هال، 2003)، علی بیگی و همکاران (1387) محسنی (1387) صدرا ابرقویی و بیطرف ثانی (1387) عزیزی و حسینی (1384) که در این زمینه انجام گرفته اند همسو نمی باشد.

نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در ابتکار عمل بین کارآموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. و به نظر محقق فردی که آموزشهای مهارتی را بصورت صحیح و کاربردی می بیند به سرعت و به طور مثبت نسبت به اتفاقات واکنش نشان می دهد و برای خود فرصت ایجاد می نماید که یافته های بدست آمده با نظریه جیمز (2005) که بر این باور است که مزیت اساسی آموزشهای علمی کاربردی القای مهارتهای تخصصی مربوط به کار است که می تواند فرد را در شغل اتخاذ شده بسیار شایسته و پربارتر از قبل نشان دهد همخوانی ندارد.

نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در قدرت تصمیم گیری بین کارآموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. نتایج بدست آمده با تحقیقات قبلی در این زمینه همسو نمی باشد در این زمینه برخی از صاحب نظران علم کارآفرینی معتقدند که ویژگی های شخصیتی عامل مؤثری بر تصمیم گیری در کارآفرینی به شمار می روند. به عبارت دیگر اگر چنین ویژگی هایی در فرد وجود داشته باشد، فرد به سمت کارآفرینی سوق می یابد (موریانو و گرجیوسکی، 2007).

نقش آموزشهای مهارتی در خلاقیت بین کارآموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است. که نتایج کسب شده به نظر محقق منطقی بوده و محقق بر این باور است که آموزش های فنی و حرفه ای به سبب انطاف پذیری نشات گرفته از خصیصه های بازار کار و اوضاع اقتصادی- اجتماعی حاکم بر کشور و نیز به دلیل آموزش و ایجاد مهارت در افراد برای توانایی در احراز شغل، نقش بسزایی در خلاقیت و اشتغال دانش آموختگان دارد. هم چنین، ریسال¹ (1992) نیز در پژوهشی خلاقیت و نوآوری را موثرترین ویژگی روحیه کارآفرینانه عنوان کرده است.

نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در ریسک پذیری بین دانش آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است. بر پایه کار ساتکین و پابلو² (1992) می توان به این نتیجه رسید که احساس مخاطره کارآفرینان، مشخصات بنگاه، اثرات ضمنی³ و ویژگی های شخصیتی کارآفرینان، نقشی کلیدی در تصمیمات کارآفرین برای ورود به تصمیم گیری مخاطره آمیز جدید بازی می کند. نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در درگیر شدن در فرایند مستمر نوآوری بین دانش آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. نتایج بدست آمده به نظر محقق علت آن رامی توان به میزان علاقه مندی کارآموختگان با نوع آموزشها و توجه آنها به موارد تدریس شده دانست چون کارآفرینان همواره نسبت به تحولات واکنش فوری نشان داده و از ادامه ضرردهی جلوگیری می کنند.

نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در محدود نشدن به منابع موجود بین دانش آموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. عباس زادگان (1383) معتقد است که کارآفرینان اجازه نمی دهند تا منابع محدود، آنها را از جستجوی اهدافشان باز دارد و در انجام کارهای بیشتر با امکانات کمتر و جذب منابع از دیگران تبحر دارند و از منابع محدود به شکل اثربخش استفاده میکنند.

¹- Rissal

²- Sitkin & Pablo

³- Contextual effects

نقش آموزشهای مهارتی کارآفرینی در توانایی رهبری بین کارآموختگان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. جونز¹ (2005) در بررسی که در 22 دانشکده انجام داد، آموزش کارآفرینی را در مراکز آموزش عالی کشاورزی به منظور افزایش توانایی و دانش شغلی دانشجویان و تحقق اهداف آموزش کشاورزی ضروری می‌داند. لذا با توجه به نتایج به دست آمده از تحقیق، نقش آموزشهای کارآفرینی در ابعاد مهارت و ایجاد اشتغال کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت نیست. ولی نقش آموزشهای کارآفرینی در ریسک‌پذیری و خلاقیت کارآموزان کارآفرین و غیر کارآفرین متفاوت است.

منابع

- احمدپور داریانی، محمود (1386) "کارآفرینی: تعاریف، نظریات، الگوها"، انتشارات پردیس.
- صدرا ابرقویی، ناصر، و بیطرف ثانی، مرتضی، (1387)، "ارزیابی کارآفرینی دانشجویان علمی کاربردی"، مجموعه مقالات همایش توسعه کارآفرینی در آموزش های علمی کاربردی کشاورزی، انتشارات موسسه آموزش عالی علمی کاربردی جهاد کشاورزی.
- عباس زادگان، سیدمحمد، (1383)، "کیفیت و کارآفرینی"، مجله مدیریت، شماره 89-90.
- عزیزی، ب.، و حسینی، س. م.، (1384)، "بررسی عوامل مؤثر در توسعه روحیه و مهارتهای کارآفرینی در میان دانشجویان دانشکده کشاورزی کرج، پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته ترویج و آموزش کشاورزی، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران، تهران، ایران.
- عزیزی، م.، (1382)، "بررسی زمینه های بروز و پرورش کارآفرینی در دانشجویان سال آخر کارشناسی و کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی.
- علی بیگی، امیر حسین، اطهری، زهرا، و بارانی، شهرزاد، (1387)، "بررسی میزان روحیه کارآفرینی دانشجویان علمی-کاربردی و عوامل موثر بر آن"، مجموعه مقالات همایش توسعه کارآفرینی در آموزش های علمی کاربردی کشاورزی، انتشارات موسسه آموزش عالی علمی کاربردی جهاد کشاورزی.
- شریعتمداری، علی، (1388)، جامعه و تعلیم و تربیت. تهران: انتشارات امیر کبیر. چاپ بیست و دوم.
- محسنی، عادل، (1387)، "بررسی تاثیر آموزش کارآفرینی بر نگرش کارآفرینانه و باور خودکارآمدی عمومی دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی
- نشاسته ریز، محمد، (1387)، "کارآفرینی و آموزش و پرورش، فصلنامه رشد آموزش فنی و حرفه ای"، 4(1)، صص 9-11.
- نویدی، احد و همکاران، (1382)، آموزش فنی و حرفه ای، پژوهشکده تعلیم و تربیت آموزش و پرورش، تهران.

- Prarvin Visaria, (2003), Unemployment Among Youth in India, ILO.
- Gibb, Jennifer., (2004), "generic skills in vocational education and training," Australia: National Center For Vocational Education Research.
- Howard, S., (2004), "Developing Entrepreneurial Potential in Youth: The Effects of Entrepreneurial Education and Venture Creation," University of South Florida Report, pp 3-17.
- James, T., (2005), "Encyclopaedia of Technical and Vocational Education," Anmol Publications Pvt.Ltd., New Delhi.
- Jones, C., and English, J., (2005), "A contemporary approach to entrepreneurship."
- Jones, T., (2005), "Entrepreneurship Education in American community colleges and University," London, Ashgate Publishing Limited.
- Mack Bannatyne, M. W., and Hall, R. A., (2003), "Technology and Vocational Educational Entrepreneurship Education," 1(1), pp 65-86.
- Moriano, J. A. L., and Gorgievski, M., (2007), "Psychology of entrepreneurship: Research and education. UNED".

¹- Jones

پنجمین همایش ملی و چهارمین همایش بین المللی
مهارت آموزی و اشتغال

- Postigo, S., (2002), "Entrepreneurship Education in Argentina: The Case of Sananders University," In Proceedings of the Conference Entitled.
- Rissal, R., (1992), "A Study of the Characteristics of Entrepreneurs in Indonesia," EDD Dissertation. U.S.A.: George Washington University.
- Sitkin, S. B., and Pablo, A. L., (1992), "Reconceptualizing the determinants of risk behavior. Academy of Management Review," 17(1), pp 9–38.
- Varma, P., (2000), "Technical and Vocational Education and Development. Development Express," No. 4.